

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/51/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124202067
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124202067.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v sporovej veci žalobcu: A. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom A. C. D. XX, XXX XX E. D., právne zastúpeného: AK MAZANEC, s.r.o., Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, IČO: 53 494 920, proti žalovanej: F. A., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8C/12/2024-30 zo dňa 10.9.2024, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Citujúc ustanovenie § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 48 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 137 CSP uzavrel, že žalobca sa svojou žalobou domáhal určenia neplatnosti odstúpenia od zmluvy o postúpení pohľadávky ako jednostranného úkonu žalovanej. V tomto prípade odstúpenie od kúpnej zmluvy, ktoré je potrebné vnímať ako žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP. Toto ustanovenie v zásade nepripúšťa žaloby o určenie právnej skutočnosti s výnimkou žalôb o určenie právnej skutočnosti za podmienky, že to vyplýva z osobitného právneho predpisu. Takýmto právnym predpisom je napr. zákon č. 311/2001 Z.z., teda Zákonník práce (žaloba o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa ust. § 77), Zákon o dobrovoľných dražbách, Zákon o notároch a notárskej činnosti... Tento záver súdu má podporovať aj samotné vyjadrenie textu právnych noriem, z ktorých vyplýva možnosť podania žaloby o určenie právnej skutočnosti (neplatnosť skončenia pracovného pomeru môže uplatniť na súde, môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby, neplatnosť výpovede môže uplatniť na súde). Zároveň uviedol, že súd sa síce nemusí riadiť doslovnou formuláciou žalobného návrhu, avšak musí rešpektovať žalobný návrh z hľadiska posúdenia, čoho sa žalobca domáha.

3. Vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru o procesnej neprípustnosti žaloby žalobcu o určenie neplatnosti sporného právneho úkonu žalovanej, z dôvodu ktorého žalobu zamietol. Poukázal, že z toho dôvodu, ako aj z dôvodu, že zo strany žalovanej nedošlo k uznávaciemu prejavu, nebolo možné vyhovieť ani návrhu žalobcu na vydanie rozsudku pre uznanie. Okrem toho žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal samotné odstúpenie žalovanej od zmluvy o postúpení pohľadávky. Ak by aj súd vyhovel žalobe, nemusí to mať automaticky vplyv na obnovu zápisu záložného práva na liste vlastníctva.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a poukázal, že v plnej miere úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, keďže jej v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

5. Proti tomuto rozhodnutiu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca argumentujúc, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

6. V súvislosti s konštatovaním prvoinštančného súdu o procesnej neprípustnosti predmetnej žaloby poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu SR vo veci Inagro (1VObdo/1/2021), kde Veľký senát obiter dictum vyslovil, že: „sa nestotožňuje s názorom, že žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu je (podľa CSP) neprípustná“. Svoj dictum, záver, podporil dvoma argumentami:

1. Neprípustnosť žaloby by mohla viesť k odmietnutiu spravodlivosti v prípadoch, keď určovacia žaloba je jediným prostriedkom ochrany práva.

2. V ustanovení § 137 CSP je len demonštratívny výpočet žalôb, čo znamená, že tento sa môže rozširovať a môžu do úvahy prichádzať aj žaloby, ktoré v tomto ustanovení nie sú explicitne uvedené.

7. Poukázal na samotné konštatovanie prvoinštančného súdu vo svojom odôvodnení rozhodnutia v tej časti, kde konštatoval, že súd sa síce nemusí riadiť doslovnou formuláciou žalobného návrhu, avšak musí rešpektovať žalobný návrh z hľadiska posúdenia čoho sa žalobca domáha. Uviedol, že toto konštatovanie je v podstate zhodné s Čl. 11 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého úkony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

8. Žalobou totiž zo dňa 4.3.2023 sa žalobca domáhal ochrany svojich práv a povinností vyplývajúcich zo záväzku so žalovanou. Súd prvej inštancie mal posudzovať obsah žaloby v súlade s judikatúrou najvyšších súdnych autorít, aby predišiel formalistickému odňatiu spravodlivosti pre žalobcom zvolenú formuláciu petitu (viď uznesenie NS SR sp.zn. 9Cdo/216/2021 z 29.11.2021). Z obsahu žaloby je totiž nepochybné, čoho sa žalobca domáha (určenia existencie záväzku žalovanej zo zmluvy o postúpení pohľadávky voči dlžníkovi na žalobcu a posúdením prejudiciálnej otázky neplatnosti odstúpenia realizovaného žalovanou). V súvislosti s touto argumentáciou poukázal na ďalšie rozhodnutia NS SR, a to 2Cdo/8/2025, 7Cdo/268/2019, ako aj relevantnú právnu teóriu (porovnaj Tomašovič, M., In Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Tomašovič, M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C.H.Beck, 2016, s. 505). Uviedol, že v danej veci formulácia petitu možno navádzala dojem procesného postupu podľa § 137 písm. d) CSP, čo súd prvej inštancie vyčítal ako nedostatok návrhu žalobcu, avšak obsah žaloby indikoval, že sa žalobca domáha potvrdenia existencie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu z titulu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.7.2023, ktoré bolo záložcovi G. H. oznámené dňa 24.7.2023. Na určovacej žalobe o určenie, že žalovaná je zaviazaná zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.7.2023, je totiž daný naliehavý právny záujem, keďže vytvára pevný základ strán sporu, kedy v dôsledku postupu žalovanej malo dôjsť k zániku postavenia záložného veriteľa. Preto súd pri rešpektovaní judikatúry najvyšších súdnych autorít, mal posudzovať obsah žaloby aj podľa obsahu a nebyť striktné viazaný len petitom uvedeným v žalobe.

9. Za takéhoto stavu mal prvoinštančný súd postupovať spôsobom, že vecné prejednanie sporu o určenie bude slúžiť potrebám praktického života a odstráni stav neistoty všetkých subjektov zmluvných vzťahov.

10. Ďalej uviedol, že žalobca postupoval výlučne v súlade s výzvou Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor, pričom je zrejmé, že cieľom podaného návrhu je zachovanie statusu quo, kedy správny úrad podmienil zachovanie zápisu v evidencii katastra nehnuteľností práve podaním návrhu vo veci samej, ktorým sa žalobca domáha potvrdenia existencie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, čo vyplýva aj priamo z formulácie žalobného petitu, ktorý obsahuje formuláciu „...žalovaná je naďalej viazaná podmienkami zmluvy“. V dôsledku takéhoto postupu prvoinštančný súd obmedzil žalobcu na jeho právach a uvedený postup spôsobil podstatné vady konania, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom aj napadnuté rozhodnutie nevychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

11. Ak by sa totiž prvoinštančný súd neobmedzil na formalistický postup striktnou formuláciou, mal návrh žalobcu vo veci samej prejednať a v prípade, ak zo strany žalovanej nie je nárok žalobcu rozporovaný, považovať tvrdenia žalobcu za nesporné (žalovaná sa totiž bez vážneho dôvodu k návrhu vo veci samej nevyjadřila, na pojednávanie sa nedostavila). Preto malo byť vyhovené návrhu vo veci samej a potvrdená existencia záväzku žalovanej zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.7.2023.

12. Pokiaľ prvoinštančný súd poukazoval na nepreukázanie skutočnosti zo strany žalobcu, a to odstúpenia žalovanej od zmluvy, uviedol, že toto odstúpenie nemohol preukázať, lebo o ňom v čase podania žaloby vedel na základe výzvy I. J. K., katastrálneho odboru, ktorou boli vyzvaní, aby sa vyjadril, či s predmetným odstúpením súhlasí, resp. aby podal návrh na príslušný súd na určenie neplatnosti takéhoto odstúpenia.

13. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil napadnutý rozsudok a po prejednaní prejudicálnej otázky neplatnosti odstúpenia žalovanej od zmluvy o postúpení pohľadávky rozhodol tak, že žalovaná je zaviazaná zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej dňa 24.7.2023 a je povinná zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, alternatívne zrušil vec a vrátil na ďalšie konanie.

14. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

15. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

16. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú:

- a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces,
- b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

17. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využiť všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj ústavnoprávneho rámca a ktoré porušenie tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napríklad o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojeného so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

18. Podľa § 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu.

19. Podľa § 181 ods. 2 CSP po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

20. Podľa § 181 ods. 4 CSP, ak strana alebo jej zástupca nie sú schopní predniesť podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, súd im môže určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na tieto skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie sú dotknuté ustanovenia § 153 a 154.

21. Podľa § 129 ods. 1 CSP, ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

22. V danom prípade je zrejmé, že odvolateľ napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní, a to najmä, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil

strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie mal obsah žaloby posudzovať v súvislosti s judikatúrou najvyšších súdnych autorít, zaoberať sa detailnejšie procesnou prípustnosťou predmetnej žaloby a dať to do súladu aj s relevantnou právnou teóriou, v zmysle ktorej v prípade takýchto žalôb alebo žalobných návrhov znejúcich na určenie právnej skutočnosti, ktoré nevyplývajú z osobitných predpisov, je potrebné takýto návrh považovať za vadný.

24. Má však za to, že obsah žaloby jasne indikoval, že žalobca sa domáha potvrdenia existencie zmluvného vzťahu medzi stranami sporu z titulu zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.7.2023.

25. Z obsahu spisu, žaloby, ako aj napadnutého rozhodnutia, je nepochybné, že žalobca svoju žalobu odôvodňoval tým, že dňa 23.8.2021 uzavrela žalovaná s dlžníkom (G. H.) dve zmluvy, a to zmluvu o zriadení záložného práva evidovanú na príslušnom liste vlastníctva pod E. a zmluvu o zriadení záložného práva evidovanú na príslušnom liste vlastníctva pod E.. V oboch týchto zmluvách vystupoval ako dlžník G. H. a záložný veriteľ žalovaná a záloh predstavovali nehnuteľnosti vo vlastníctve dlžníka nachádzajúce sa v k.ú. K. v bytovom dome na ulici L. č. vchodu XX, súpisné č. XXXX, zapísané na LV XXXXX a na spoluvlastníckom podiele na spoločných častiach a príslušenstve tohto bytového domu v spoluvlastníckom podiele k pozemku. Poukazoval, že pohľadávky vo vlastníctve žalovanej vzťahujúce sa na predmetných záloh boli postúpené na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.7.2023 a evidovanej na liste vlastníctva katastrálneho operátu pod F. XXXX/XX. Následne sa žalovaná rozhodla od zmluvy odstúpiť a ako dôvod odstúpenia uviedla nesplnenie platobnej podmienky zo strany postúpniča, teda žalobcu, v zmluve uvedenej pod bodom 3.2.

26. Žalobca poukazoval, že argument žalovanej pre odstúpenie od zmluvy považuje za akt absurdum, jeho účinky odstúpenia nenastali, nakoľko vyplýva, že podmienka odplaty v sume 37.000,- eur sa naplní až po výkone záložného práva a že podľa bodu 7.2. zmluvy sa strany dohodli, že ukončenie zmluvy je možné len na základe písomnej dohody zmluvných strán. Žalobca má za to, že žalovaná nedodrжала túto zmluvne ustanovenú formu, pričom dohoda, či mimosúdne riešenie sporu s ňou nie je možné a cieľom žaloby je dosiahnutie súdneho určenia neplatnosti právneho úkonu, a to odstúpenia od zmluvy zo strany žalovanej, keďže tento právny úkon je v rozpore so záväznými právnymi predpismi, prieči sa účelu zákona a odporuje dobrým mravom a žalobca je v súvislosti s existenciou tohto úkonu obmedzovaný vo výkone svojich práv.

27. Odvolací súd zistil, že na pojednávaní dňa 10.9.2024, ktoré bolo vykonané bez prítomnosti žalovanej, ktorá sa pojednávania nezúčastnila, súd konal v jej neprítomnosti. Na tomto pojednávaní právny zástupca žalobcu následne po tom, čo prvoinštančný súd v zmysle § 181 ods. 2 CSP uviedol svoje predbežné právne posúdenie s odkazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP a neprípustnosť uvedenej žaloby, ako aj neunesenie dôkazného bremena, navrhol odročiť pojednávanie za účelom upravenia tej skutočnosti, či výmaz záložného práva z listu vlastníctva uskutočnený v spojitosti s konaním pána H., vo vzťahu ku ktorému by podal následne návrh na pripustenie do konania a tiež aj následne súvisiacu zmenu žaloby.

28. Keďže súd na tomto pojednávaní návrh na odročenie zamietol a vyzval právneho zástupcu žalobcu na prednesenie záverečnej reči, tento na tomto pojednávaní zreteľne uviedol, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou bol založený zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorý je naďalej platný pretože predmetný úkon žalovanej odstúpenia od tejto zmluvy považuje naďalej za neplatný. Predmetné posúdenie existencie naďalej tohto zmluvného vzťahu navrhol vykonať v rámci predbežného právneho posúdenia. Rovnako požiadal, resp. navrhol súdu doplnenie rozhodujúcich skutočností v nadväznosti na predbežné právne posúdenie, či došlo k výmazu záložného práva v dôsledku zániku záložného práva, resp. splnenia jeho záväzku zo strany dlžníka voči veriteľovi a tiež navrhoval a žiadal, aby súd s ohľadom na nečinnosť žalovanej dal aj priestor žalobcovi, aby tieto skutočnosti doplnil sám, resp. zdôvodnil svoj postup. Poukázal, že predmetné konanie je jedinou ochranou žalobcu pred ďalšími rozhodnutiami Okresného súdu Prešov, ktoré spôsobujú nadväzné kroky realizované žalovanou a G. H.. Preto má za to, že žalovaná je naďalej zaviazaná zo zmluvy o postúpení pohľadávok, keďže nedošlo k naplneniu predpokladov pre odstúpenie.

29. S ohľadom na uvedené mal odvolací súd za to, že v kontexte obsahu podanej žaloby, listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise i uskutočnenom pojednávaní dňa 10.9.2024, možno uzavrieť, že ide o pochybenie prvoinštančného súdu, ktoré znemožnilo žalobcovi uskutočňovať mu patriace procesné práva v tej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Predovšetkým v tejto súvislosti je nesporným faktom tá skutočnosť, že žaloby o určenie právnej skutočnosti, teda určenia platnosti, či neplatnosti právnych úkonov, odporujú vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku od 1.7.2016 pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu. Na druhej strane však existujúca právna teória je toho názoru, že žalobný návrh znejúci na určenie právnej skutočnosti, ktorý z osobitného predpisu nevyplýva, je potrebné považovať za vadný a pokiaľ vady žaloby nie sú odstránené, súd má možnosť žalobu odmietnuť, ibaže by pre tento nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať. Na druhej strane však považuje za nutné zdôrazniť, že súd aj napriek nesprávnej formulácii petitu môže v konaní pokračovať - ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa žaloba týka a čo sa tým sleduje. Zdôrazňuje, že súd je totiž viazaný obsahom žalobného petitu, nie jeho formuláciou.

30. A túto skutočnosť odvolací súd považoval za dostatočný fakt vedúci k záveru, že bolo úlohou súdu sa dôslednejšie zaoberať obsahom žalobného petitu a napokon aj žalobného tvrdenia žalobcu na pojednávaní dňa 10.9.2024, keď po predbežnom právnom posúdení prvoinštančným súdom následne žalobca s odkazom na zákonné ustanovenie § 181 ods. 2 CSP bol schopný predniesť, podľa názoru odvolacieho súdu, podstatné a rozhodujúce tvrdenia k preukázaniu tej skutočnosti, čo je základom, resp. podkladom jeho navrhovaného výroku v žalobnom návrhu, a je zrejmé, že išlo o zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanou z titulu zmluvy o postúpení pohľadávky. Napokon to vyplýva z jeho samotného prednesu, ale aj tvrdenia v obsahu samotnej žaloby poukazom na ustanovenie § 493 Občianskeho zákonníka a odkaz na záväzkový vzťah medzi ním a žalovanou.

31. Toto tvrdenie má logické vyústenie v spojitosti s úpravou uvedenou v § 48 Občianskeho zákonníka veta druhá, v zmysle ktorého ak účastník zmluvného vzťahu takýto úkon využije, odstúpením sa zmluva od začiatku zrušuje.

32. Preto odvolací súd je toho názoru, že prvoinštančný súd svojim procesným postupom odňal procesné práva patriace žalobcovi, ktorý na základe predbežného právneho posúdenia žiadal súd o odročenie pojednávania a odstránenia väd v konaní a súd sám v zmysle postupu § 137 písm. d) CSP tieto vady neodstránil, resp. nepostupoval v tom zmysle, že z obsahu žaloby bolo zrejmé čoho sa predmetná žaloba týka a čo ňou sleduje.

33. Z týchto dôvodov mal odvolací súd za to, že odvolanie je dôvodné a prvoinštančný súd zaťažil konanie procesnou vadou spočívajúcou v znemožnení uskutočňovať procesné práva strán – účastníkov konania.

34. Preto napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V novom konaní rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného

predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).